

O ultimă speranță

Beatrice Lohmuller

Mai am un gând, o ultimă speranță
Că te întorci cu mine să trăiești,
Vreau doar să iubesc! O singură dată!
Eu te ador și sper că și tu mă iubești.

Nu mă lăsa! E ruga mea ce-o spun
Te venerez! Tu om ciudat și rece;
Nu mă chinui! Nu știu să mă răzbun
Doar fiindcă tu vrei, iubirea nu trece.

M-am strecurat cândva în viața ta
Așa cum o spui „de nimeni chemată”
Dar am adus iubire în lumea ta,
Și m-ai iubit și tu demult, odată.

Azi, am în suflet un colțișor cu speranță
Un lucru în care eu încă mai cred!
Amintirile te pot trezi la viață
Iar dacă nu pot, e trist și regret!
2008